

OSNOVNI SUD U PRIZRENU, u veću sastavljenom od sudije Raman Aslani, kao predsjednika veća i sudije porotnika Rifat Gashi i Arife Cukaj, kao članova veća, u pravnoj stvari tužioca A. K. iz Prizrena, koga zastupa punomoćnik B. K., advokat iz Prizrena, protiv tužene A. T., iz sela G., opština P., koju zastupa punomoćnik D. Sh., advokat iz Prizrena, radi izmene odluke o izdržavanju mal. A. K., nakon održane nejavne glavne rasprave u prisustvu tužioca, punomoćnika tužioca i tuženog, dana 27. oktobra 2016. godine, doneo je

P R E S U D U

- I. ODBIJA SE** tužbeni zahtev kao neosnovan, kojim je tužilaac tražio da se izmeni pravosnažna presuda ovog suda P. br. 574/12 od 17.10.2012. godine, tako što će prestati obaveza da tužilac A. K. na ime svog doprinosa za izdržavanje maloletnog deteta A. K. plaća mesečno iznos od 60 €.
- II.** Obavezuje se tužilac da na ime troškova postupka tuženoj plati iznos od 460 €, i to u roku od 15 dana pravosnažnosti presude.

O b r a z l o ž e n j e

Punomoćnik maloletnog tužioca je u tužbi uglavnom naveo da je na osnovu pravosnažne presude Opštinskog suda u Prizrenu P. br. 574/12 od 17.10.2012. godine tužilac bio u obavezi da na ime svog doprinosa za izdržavanje maloletnog deteta A. K. plaća mesečno iznos od 60 €. Samom donošenju ove presude prethodio je dogovor između tužioca i roditelja tužene da je tuženoj potrebna dokumentacija radi regulisanja izdržavanja i vize za dete, koji žive u Švajcarskoj, da joj novčana sredstva nisu potrebna, kao i da taj iznos nikada neće tražiti. Sa danom donošenja presude pa do danas tužilac je u teškoj materijalnoj situaciji s obzirom da je nezaposlen, pa je samim tim otežana i mogućnost davanja alimentacije za zajedničko dete sa bivšom suprugom ovde tuženom A. T. S druge strane tužena živi i radi u Švajcarskoj, ima dobra materijalna primanja tako da je potpuno nepotreban doprinos ovde tužioca za izdržavanje deteta. Stoga je podneo ovu tužbu da sud nakon sprovođenja postupka i izvođenja dokaza predloženih u tužbi donese presudu kojom će usvojiti tužbeni zahtev tužioca kao osnovan, da se isti oslobodi od plaćanja obaveze da daje izdržavanje za dete u datom iznosu od 60 € mesečno.

Na glavnoj raspravi punomoćnik tužioca je izjavio da ostaje u celosti pri podnetoj tužbi i rečima sa ranijih rasprava da se ista usvoji kao osnovana, imajući u vidu neke

okolnosti i uslove koje protekom vremena su se promenile a vidljive su što se ekonomskog stanja tužioca tiče. Na osnovu presude P. br. 574/12 tužilac je bio u obavezi da na ime svog doprinosa za izdržavanje maloletnog deteta A. K. plaća mesečno iznos od 60 €. Od dana donošenja ove presude do danas prošle su četiri godine, i da tokom ovog perioda došlo je do promene uslova i zakonske okolnosti u vezi njegovog doprinosa za izdržavanje maloletnog deteta A. Tokom ovog perioda tužilac se ponovo oženio sa jednom drugom ženom zvana R. K., rođena M., sa kojom sada očekuju i rođenje deteta, a supruga kao i sam tužilac su nezaposleni, i žive na osnovu pomoći od njihovih porodica. Ovo ujedno znači da tužilac u navedenim okolnostima nema nijednu najmanju materijalnu mogućnost da placa na ime doprinosa izdržavanje za maloletno dete A. K. Želi navesti činjenicu da tužilac takođe nijednom nije imao mogućnosti da upozna svoje dete, koje živi sa majkom van Kosova, u Švajcarskoj, i da od dana kada su se razveli pa do danas tužiocu nikada nije omogućeno kontaktiranje sa njegovim detetom. Pre donošenja presude o plaćanju alimentacije prethodio je dogovor između stranaka da tužilac prihvati alimentaciju za dete kao što je navedeno u presudu, dok je tužena garantovala da nema potrebu za ova novčana sredstva, već da joj je potrebna samo dokumentacija radi regulisanja izdržavanja i vize za dete, i da taj iznos nikada neće tražiti.

Na glavnoj raspravi punomoćnik tužene je izjavio da je nakon dobijanja tužbe tužioca dat je u zakonskom roku odgovor na tužbu. Tužilac je tužbenim zahtevom tražio promenu pravosnažne presude P. br. 574/12 od 17.10.2012. godine, i da se oslobodi od plaćanja iznosa od 60 € koji je trebao da plati na ime alimentacije za njegovo maloletno dete. Nije izmenjena nijedna okolnost koja bi uticala na izmenu odluke o izdržavanju. Tužena je do sada tolerisala neplaćanje alimentacije, ali je sada podnet predlog za izvršenje pri ovom sudu. Naime, tužilac nije u lošoj materijalnoj situaciji, on zajedno sa svojim roditeljima vodi jedan lokal. Navodima tužioca da je ova presuda došla kao proizvod jednog dogovora između stranaka, utvrđeno je da nije bilo nikakvog dogovora. U dokaznom postupku tužilačka strana predložila je saslušanje svedoka i to M. K. i B. K. Saslušanjem navedenih svedoka M. K. utvrđeno je da tužilac A. K. radi u restoranu njegovog roditelja B. K. koji je ujedno i vlasnik restorana, jasno se vidi da tužilac ima finansijske uslove da plati minimalnu alimentaciju u iznosu od 60 €. Imajući u vidu sve ove okolnosti, predlaže sudu da odbije tužbu i tužbeni zahtev tužioca kao neosnovan i presuda P. br. 574/12 od 17.10.2012. godine ostane na snazi, pošto je i veoma mali iznos za tužioca, sve ovo imajući u vidu da je sada tužilac oženjen i ima neke druge obaveze. Takođe traže troškove postupka koje su određeni prema AT i to 100 € u odgovoru na tužbu, i za tri ročišta po 120 €, u ukupnom iznosu od 460 €.

Ocnom svih dokaza zasebno i svih dokaza zajedno, kao i na osnovu rezultata celokupnog postupka u smislu čl. 8 ZPP-a, sud zaključuje da je tužbeni zahtev tužioca **neosnovan.**

Radi utvrđivanja odlučujućih činjenica, sud je u dokaznom postupku izveo dokaze vršenjem uvida u: presudu Opštinskog suda u Prizrenu P. br. 574/12 od 17.10.2012. godine, spis parničnog predmet P. br. 574/12, predlog za izvršenje podnet ovom sudu dana 20.07.2016. godine, potvrdu o nezaposlenosti za K. A. od 06.10.2016. godine, potvrda o

nezaposlenosti za R. M. od 07.10.2016. godine, izvod iz registra venčanih za A. K. i R. M. izdata dana 13.10.2016. godine, saslušana je svedokinja M. K.

Svedok M. K. na ročištu je izjavila da je njezin sin A. bio oženjen sa A. ali su se oni razveli, on je nezaposlen po neki put radi da bi pomogao ocu koji radi privatno i to fizičke poslove. Do sada A. nije davao izdržavanje za dete jer je dogovor bio među njima takav da prizna da da izdržavanje za dete, jer je A. tražila to, kako bi mogla da ostvari određeno pravo u Švajcarskoj kao samohrana majka, pa je tako to i bilo, on je potpisao neki papir. Dete do sada nikada nije video, jer ona nije dozvoljavala da se dete vidi sa ocem, iako je on tražio jednom prilikom oni su ga odbili.

Na pitanje punomoćnika tužene svedokinja je odgovorila da od 2012. godine pa ovamo A. pomaže ocu u njihovoj kafani koja se nalazi u okviru kuće gde stanuju, a njezin suprug je vlasnik kafane. Na iskaz svedokinje prigovorio je punomoćnik tužene, dok punomoćnik tužioca nije.

U postupku sud je odbio da se kao svedok sasluša adv. S. H. iz Suva Reke na okolnosti koje su prethodile navodnom sporazumu stranaka kod donošenja presude na osnovu priznanja iz razloga što je smatrao nebitnim sporazumom stranaka da je ta presuda doneta samo radi regulisanja vize za dete i tamo tužilju u Švajcarskoj. Ovo iz razloga što su stranke u tom postupku mogle da koriste redovno pravno sredstvo usled manjkavosti volje, odnosno da je ova presuda doneta da bi stranke ostvarile neki drugi cilj, bez obzira što je presuda doneta na osnovu priznanja.

Izvedenim dokazima zaključuje se da su tužilac i tužena živeli u bračnoj zajednici i da iz te zajednice imaju jednog maloletnog sina A. K. Dete je posle njihovog raskida ostalo da živi sa majkom koja se o njemu brine a živi i radi u Švajcarskoj. Tuženi do sada nije plaćao izdržavanje zbog kako je naveo teške materijalne situacije u kojoj se nalazi, iako je presudom, P. br. 574/12 od 17.10.2012. godine, bio u obavezi da plaća izdržavanje za dete u iznosu od 60 € mesečno. S druge strane, sud smatra da je tuženi u mogućnosti da doprinese izdržavanju maloletnog tužioca a visina dosuđenog iznosa se neće odraziti na njegovo materijalno stanje. On se bavi privatnom delatnošću, a prihodom koji ostvaruje može da izdvaja mesečnu sumu u navedenom iznosu, a da to ne ugrožava niti opterećuje budžet tuženog. Tužilac je takođe mlada osoba, sposobna za rad i privređivanje, pa radeći poslove shodno svojim spobnostima može da doprinese izdržavanju svog maloletnog deteta, a da time neće dovesti svoju egzistenciju u pitanju. Stoga je sud mišljenja da nisu nastupile okolnosti koje bi bile od uticaja da se promeni odluka o izdržavanju deteta, što bi bilo od uticaja na donošenje drugačije odluke, te je tužbu tužioca odbio kao nesnovanu, i obavezao tuženog da doprinese izdržavanju svog deteta u navedenom iznosu. Sud prihvata činjenicu da su nastupile promenjene okolnosti, budući da se tužilac u međuvremenu oženio, da njegova supruga ne radi i da očekuju rođenje dete, ali ove okolnosti same po sebi nisu dovoljne da utiču da se tužilac oslobodi od obaveze izdržavanja. Prema izjavi svedokinje tužilac je njezin sin i od 2012. godine pa ovamo on pomaže ocu u njihovoj kafani koja se nalazi u okviru kuće gde stanuju, a njezin suprug je vlasnik kafane. Prema tome, i ovo je promenjena okolnost, jer tužilac sada radi. To što se mal. A. sa majkom nalazi u Švajcarskoj, sam po sebi ovaj razlog

ne može biti odlučujući da se tuženi oslobodi od svoje zakonske obaveze, jer prema čl. 290 st. 1. Zakon o porodici Kosova roditelji su obavezni da daju finansijsko izdržavanje svojoj maloletnoj deci i stav 2. koji propisuje ako dete do svog punoletstva nije završilo školovanje, roditelji su dužni da mu prema svojim mogućnostima obezbede svu potrebnu podršku kako bi obezbedili njegovo školovanje, odnosno obrazovanje u odgovarajućoj ustanovi najkasnije do njegove navršene 25-te godine života. Sud ocenjuje da je tužilac i dalje u mogućnosti da daje minimalno dosuđeni iznos izdržavanja, tim pre, što su sada nastupile i okolnosti na strani deteta, dete je sada starije i samim tim su povećane njegove svakodnevne potrebe.

Sa iznetih razloga sud je odlučio kao u izreci presude.

Odluka o troškovima postupka zasniva se na odredbama čl. 452 st.1 ZPP, kojim je regulisano da stranka koja gubi sudski spor dužna je da protivnoj stranci naknadi sudske troškove, i to 100 € za odgovor na tužbu, i za tri ročišta po 120 € iznos od 360 €, u ukupnom iznosu od 460 €, imajući u vidu da su traženi troškovi ispod iznosa predviđen AT.

OSNOVNI SUD U PRIZRENU, dana 27. oktobra 2016. godine
P. br. 832/16

Predsednik veća,
S u d i j a
Raman Aslani,s.r.

POUKA O PRAVNOM LEKU:

Protiv ove presude može se izjaviti žalba u roku od 15 dana od dana dostavljanja otpravka presude preko ovog suda, Apelacionom sudu Kosova u Prištini.